

ÉNEK: 42. ZSOLTÁR [HTTPS://WWW.YOUTUBE.COM/WATCH?RELOAD=9&V=FDTIHQY3FDW](https://www.youtube.com/watch?reload=9&v=FDTIHQY3FDW)

BÖJT SZÁMÜZETÉSBEN

Alapige: Zsoltárok 42

Üres a templom. Távol maradunk, otthon maradunk. Emberemlékezet óta nem volt – és bízunk benne, hogy később sem lesz ilyen – most mégis ez van. Távol a közösségtől, a személyes kapcsolattartás legtermészetesebb formáit felfüggesztve, ha lehet nem találkozunk, mintegy önkéntes száműzetésbe vonulva. Így tudunk vigyázni legjobban magunkra és egymásra.

A Zsoltáros épp ilyen távolságot énekel meg, ami közte és a templom között, húzódik. Menekülnie kell, bújdosnia a hegyvidéken. Nem lehet jelen az istentiszteleti közösségben, mert életét fenyegeti az ellenség. Ennek fájdalma tör elő szívéből, miközben imádkozik. Mindnyájunk érzése ez – még csak az első vasárnapnál járunk, de lesz második, harmadik és még ki tudja mennyi! Üres templom, elnémuló harang, elnémuló lelkipásztor: csak a papír, a számítógép és okostelefon... nem lehetünk jelen a megszokott formában, egymás közösségében.

De Isten jelenlétével mégis más a helyzet! Őhöz oda tud fordulni az elkeseredett, félelmekkel küszködő ember, meg tudja szólítani. Magában dúdolva a dicséretet, esetleg családi körben együtt: ilyenkor, a vasárnap valamelyik órájban, éppúgy hétköznapi csendességben. Nem a megszokott módon, a templomban, hanem újabb eszközök segítségével. Erősíthet bennünket az Úr.

És ha már ennek az időszaknak, amelyben járunk, egyébként böjt a neve, fedezzük fel ennek az üzenetét is a helyzet és az Ige tükrében! Most van, amiről le kell mondanunk – igazán böjti gondolat: még ha nem is így terveztük. Kevesebbet kell jönni-menni, kevesebbet találkozni: az időnkét újra kell gondolnunk. Az időt, amelyből mindig kevés van. Kapunk egy újabb lehetőséget arra, hogy a legfontosabbakra összpontosítsunk?! Kinek-kinek más adatik. Valaki a családtagjaival lehet többet, van, aki felhívhat olyat, akivel már rég nem beszélt, esetleg elolvashat egy könyvet, ami rég félbe maradt, esetleg kitakaríthat kívül... sőt, belül, a szívben is! És mint böjti idő: az egyéni, családi elcsendesedés segíthet arra, hogy Istennel sem csak a megszokott kapcsolatot ápoljuk, ne csak a megszokás legyen jelen, hanem valami többre jussunk, valami más minőségre.

Használjuk ki ezt! Éppen ez a belső istentisztelet, az Isten országára való ráhangolódás segíthet kiegyensúlyozottnak maradni akkor, amikor kívül támad a halál, az ellenség, a félelem. Ez a belső békesség az, amely bizonyágtétel lesz a kívülállók számára is. „*Miért csüggedsz el, lelkem, miért háborogsz bennem? Bízál Istenben, mert még hálát adok neki az ő szabadításáért!*” Ámen.

HIRDETÉSEK

Túrmezei Erzsébet: Ha nem teszek semmit sem:

<https://www.youtube.com/watch?v=HkCZSbYSmLY>

Túrmezei Erzsébet: Ha nem teszek semmit sem...

Most nem sietek,
most nem rohanok,
most nem tervezek,
most nem akarok, most nem teszek semmit sem,
csak engedem, hogy szeressen az Isten.

Most megnyugszom,

most elpihenek
békén, szabadon,
mint gyenge gyermek,
és nem teszek semmit sem,
csak engedem, hogy szeressen az Isten.

S míg ölet a fény,
és ölel a csend,
és árad belém,
és újjáteremt,
míg nem teszek semmit sem,
csak engedem, hogy szeressen az Isten,

új gyümölcs terem,
másoknak terem,
érik csendesen
erő, győzelem...
ha nem teszek semmit sem,
csak engedem, hogy szeressen az Isten.

Ének: 338. dicséret <https://www.youtube.com/watch?v=6Knmhqum5io&feature=youtu.be>

Az Úr Jézus legyen életünknek és gyülekezetünknek őriző pásztora!